

Cykelcaféen 20.-4.-2026 – Sol og blæst

Efter en søndag, hvor vores Forårstur druknede i regn, stod vi op til sol og blæst.

Valde stod for turen i dag og som sædvanlig afvekslende og kommunegrænseoverskridende.

Til alt held er de gamle tiders stridigheder kommunerne imellem en saga blot, så vi følte os trygge på turen. Desuden havde vi - inden vi overskred nogle grænser - styrket os med en skotsk trylledrik direkte fra de gamle kelters gryde. Det smagte som noget Mirakulix kunne have frembragt, det hed Drambuie.

Det er ikke nemt at beskrive ruten, men vi endte som sædvanlig i Baghuset til kaffe og kage.

Distancen 17 km.

Søndag 19.-4.-2026 - Forårstur

Da vi planlagde programmet for 2026 satsede vi på at foråret var i fuldt flor. Det var ikke tilfældet, tværtimod det regnede. Det hindrede dog ikke de sædvanlige seje vikinger at iklædt vintertøj og være klar til en tur i det våde.

Da jeg er medlem af to cykelklubber og begge havde valgt 19. april til en cykeltur og den anden skulle starte i Farum, blev vi enige om slå dem sammen, så vi kørte dertil.

Jeg overlod ledelsen til Ole Bill, som havde en aftale med billedhugger Ole Madsen, som ville vise os sine værker og lægge lokale til at vi kunne spise vores madpakke indendørs. Vejret taget i betragtning tog vi med glæde imod tilbuddet.

Det var et spændende besøg at se hans værker og høre lidt om hvor vanskeligt det er at leve af at være kunstner.

Vi blev beværtet med øl, kaffe og kage, det var fornemt og bidrog til den gode stemning.

Efter en hyggelig stund begav vi os på hjemvejen. Tørt tøj og et varmt bad senere kunne man skrive endnu en god dag i kalenderen.

Jeg tror at de 40 km som stod i programmet, blev nået.

Søndag 12.-4.-2026 – Stegt flæsk og persillesovs

Stegt flæsk og persillesovs var overskriften den søndag, men ikke uden en tur for at samle appetit.

Jørgen førte os til Kildedal hvor vi først besøgte Engager gård der er hjemsted for langøret flagermus, fredet lige som alle flagermusarter dvs. at gården således også er fredet.

Derefter til Tingstedet i Måløv hvor vi holdt en kort pause, og nu gik den ikke længere, sulten var begyndt at melde sig så ad den korteste vej til Egebjerg og den varme mad.

Til forskel fra sidste år var kødet sprødt og gennemstegt, sovsen var tilsyneladende lavet med fløde lidt usædvanligt, kartoflerne var varme og øllet var koldt, en perfekt afslutning på en tur i Cyklistforbundets historie.